

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223094
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8117223094.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 37 941 623, proti žalovanému: 1./ LENAD Invest s.r.o., so sídlom Zlatobanská 11613/16, 080 01 Prešov, IČO: 44 077 891, právne zastúpený AK - TARABČÁK s.r.o., so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 859 109, 2./ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, H. I., J. K., L., o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.533,71 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný v 1.rade je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.673,53 eur od 20.1.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 662,60 eur od 9.8.2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný v 2.rade je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.282,02 eur od 6.3.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 6.11.2017 sa žalobca domáhal pôvodne proti žalovanému v 1.rade (LENAD Invest s.r.o.) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.533,71 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 7.11.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V dôvodoch svojej žaloby uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. H., zapísaných na LV č. XXXX, okrem iného aj parcely KN-E č. XXX - orná pôda o výmere 2149 m². Keďže na tejto parcele sa nachádzajú rôzne stavby, ktoré sú vo vlastníctve iných subjektov, bola táto parcela zameraná, a to geometrickým plánom č. XXX/XXXX z 30.03.2017, vyhotoveným M. N. F., overeným Okresným úradom Prešov, katastrálnym odborom, dňa 19.04.2017 pod č. I./XX, ktorým boli z pôvodnej parcely KN-E č. XXX vytvorené tieto novovytvorené parcely:

- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 142 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 26 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 293 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 45 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 63 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 26 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m²,
- G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m²,

G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 81 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 m²,
G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m²,
G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m²,
G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 149 m².

Žalovaný užíva novovytvorené pozemky žalobcu, a to parc. G. O. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m², tým, že na pozemku leží stavba kravína, súpisné číslo XXXXX, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. H., ktorá je vo vlastníctve žalovaného, parc. G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m², tým, že tento pozemok slúži žalovanému ako prístupová cesta k stavbe kravína vo vlastníctve žalovaného. Žalovaný užíva pozemky žalobcu - novovytvorené parc. G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m² a G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m² (ďalej aj „pozemky“), bez právneho dôvodu - bez toho, aby mal so žalobcom uzatvorenú nájomnú zmluvu, čím sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohacuje. Touto žalobou sa žalobca domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie vyššie uvedených pozemkov spolu o výmere 261 m², a to parc. G. P. XXXX/X o výmere 233 m² a 1/3 z výmery parcely G. P. XXXX/XX o výmere 84 m², čo predstavuje 28 m², za obdobie 2 rokov spätne odo dňa podania žaloby, tzn. za obdobie od 07.11.2015 do 06.11.2017 (vrátane). Q. R. S. L. T. G., H. B., T. X,XXX XX G. (ďalej aj „znalecký ústav“), súkromným znaleckým posudkom č. XX zo dňa 1.10.2017 stanovil VŠH nájmu pozemkov - parc. G. č. XXXX/X a G. č. XXXX/XX, nachádzajúcich sa v kat. úz. H., takto v roku 2015 vo výške 8,73 EUR/m²/pozemok/rok, v roku 2016 vo výške 8,70 EUR/m²/pozemok/rok, v roku 2017 vo výške 8,66 EUR/m²/pozemok/rok. Za neoprávnené užívanie pozemkov - parc. G. P. XXXX/X a parc. G. O. XXXX/XX, nachádzajúcich sa v kat. úz. H., spolu o výmere 261 m², za žalované obdobie od 07.11.2015 do 06.11.2017 (vrátane), predstavuje bezdôvodné obohatenie sumu vo výške v roku 2015 (za 55 dní) vo výške 343,34 eur, v roku 2016 vo výške 2.270,70 eur, v roku 2017 (za 310 dní) vo výške 1.919,67 eur, spolu za žalované obdobie 4.533,71 eur. Bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu nachádzajúcich sa v kat. úz. H. spolu o výmere 322 m², za žalované obdobie od 07.11.2015 (vrátane) do 06.11.2017 (vrátane), predstavuje spolu sumu vo výške 4.533,71 EUR. Z právneho hľadiska žalobu odôvodnil § 128, § 451 OZ. Poukázal aj na rozhodnutia NS SR 5Cdo/8/2009 z 13.11.2009 a 4Cdo/52/2009 z 31.1.2011 ako aj na rozsudok NS ČR sp. zn. 30 Odo/1405/2005 z 25.10.2006.

K žalobe sa písomným podaním zo dňa 2.2.2018 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu pôvodne žalovaný v 1.rade, ktorý uviedol, že budovu, ktorá je postavená aj na parcele XXXX/X o výmere 233 m² neužíva a neužíva ani časť z parcely XXXX/XX a neužíval ich ani v žalovanom období, pričom ani nepotreboval prístup po parcele XXXX/XX. Nesúhlasil s výškou bezdôvodného obohatenia napriek tomu, že bola vyčíslená ZP ústavu. Nesúhlasil so záverom ZP znaleckého ústavu, pretože tento vyčíslil výšku nájomného diametrálne odlišne ako bolo vyčíslené v konaní tunajšieho súdu 9C/7/2012, v ktorom ZP č. X/XXXX M. U. G. vyčíslil nájmné vo výške 1,61 eur/m² za rok 2010, resp. 1,57 eur/m² za rok 2011 a kontrolným ZP č. XX/XXXX Q. H. potvrdili takúto výšku nájmu. Poukázal na to, že porovnávané pozemky sú umiestené v odlišnej lokalite, pričom znalecký ústav porovnával neporovnateľné pozemky a tento posudok je účelový a vyčíslené nájmné nezodpovedá trhovému nájomnému. Uviedol, že stranou predložený ZP je potrebné hodnotiť iba ako odborný posudok, nie ZP, keďže ZP by mal byť iba ten, ktorý je vypracovaný na základe uznesenia súdu. Namietal, že žalovanému bola žaloba doručená súdom až 19.1.2018, preto až od tohto času je v omeškaní, nie od 7.11.2017.

K vyjadreniu žalovaného pôvodne v 1.rade sa písomným podaním zo dňa 8.3.2018 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný užíva pozemok žalobcu stavbou kravína v jeho vlastníctve ležiacou na pozemku žalobcu v časti zodpovedajúcej novovytvorenej parcele G. č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m². Zdôvodnil, že v 2/3 užíva parcelu G. O. XXXX/XX žalobca, resp. vlastníci susedných stavieb a preto si uplatnil voči žalovanému nárok iba v 1/3 podielu na predmetnom pozemku. Konštatoval, že znalecký ústav zohľadnil všetky rozdielnosti medzi porovnávanými pozemkami v tabuľke faktorov. Uviedol, že za všeobecnú hodnotu považuje objektivizovanú hodnotu nehnuteľností a stavieb, ktorá je odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď predávajúci aj kupujúci budú konať s patričnou

informovanosťou, opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou. Opätovne poukázal na judikatúru NS ČR. Konštatoval, že výška nájmu nebola vytvorená trhovo na základe ponuky a dopytu, keďže prenajímatelia si nemali možnosť vybrať iného zmluvného partnera ako práve jedného konkrétneho a to vlastníka stavby nachádzajúce sa na pozemku. Žalobca konštatoval, že ním uplatnená výška bezdôvodného obohatenia stanovená Q. S. L. T. G. O. XX tzv. porovnávacou metódou nie je neobjektívna a práve naopak, keďže vychádza z reality života, zo skutočných uzavretých zmlúv o prenájme pozemkov, poukazuje na prepočet nájomného ako parkovného za osobné motorové vozidlo, z ktorého vyplýva, že pri ročnom nájme 8,73 eur/m² by denné parkovné predstavovalo sumu vo výške 0,30 eur, pričom na druhej strane pri ročnom nájme 1,61 eur/m² ročne na základe Q. Q. H. by denné parkovné predstavovalo sumu iba vo výške 0,06 eur.

Písomným podaním zo dňa 21.5.2018 sa k vyjadreniu žalobcu ešte vyjadril právny zástupca žalovaného pôvodne v 1.rade, ktorý uviedol, že žalovaný nepopiera tézu, že obvykle nájomné je trhovým nájomným. Konštatoval, že aj v rámci jedného mesta sú miesta odlišné svojim účelom využitia, charakterom, výmerou a pod., ktoré ovplyvňujú jeho trhovú hodnotu. Konštatoval, že aj parcely XXXX/XX a XXXX/XX mohli byť žalobcom prenajaté pretože tieto nie sú zastavané. Dôvodil, že štandardy pripúšťajú všetky metódy ohodnocovania uvedené vo vyhláske, teda aj metódu polohovej diferenciacie. Poukázal na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 33 Odo/1014/2006, kde je vyslovený právny názor, že ak ide o pozemky patriace do poľnohospodárskeho pôdneho fondu je na mieste vychádzať z regulovaného nájomného, nie z trhového nájomného. Uviedol, že si je vedomý povinnosti platenia za užívanie pozemku zastavaného stavbou, avšak nesúhlasí s uplatňovanou výškou bezdôvodného obohatenia. Navrhol prerušiť toto konanie do právoplatnosti konania tunajšieho súdu sp. zn. 9C/72012.

Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 8 je výpis z LV č. XXXX, na č. I. 10 je geometrický plán č. XXX/XXXX, na č. I. 17 je výpis z LV č. XXXX, na č. I. 20 a nasl. je ZP č. XX S. L. G., na č. I. 100 a nasl. je vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v 1.rade k žalobe spolu s prílohami, na č. I. 125 a nasl. sa nachádza vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného v 1.rade spolu s prílohami, na č. I. 211 a nasl. je vyjadrenie žalovaného v 1.rade k vyjadreniu žalobcu s návrhom na prerušenie konania, na č. I. 213 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 16C/47/2017-213 zo dňa 6.12.2018, ktorým súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/7/2012, na č. I. 215 a nasl. je odvolanie žalobcu voči vyššie uvedenému uzneseniu, na č. I. 249 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 1Co/22/2019-249 zo dňa 16.7.2019, ktorým súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, na č. I. 252 a nasl. je návrh na zmenu žaloby, na č. I. 258 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 16c/47/2017-258 zo dňa 26.9.2019, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, na č. I. 266 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 16C/47/2017-266 zo dňa 10.12.2019, ktorým súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpila ako žalovaná v 2.rade E. F. zároveň pripustil zmenu žaloby v súvisiacom znení vo vzťahu k pripustení žalovanej v 2.rade, na č. I. 273 sa nachádza vyjadrenie Družstva AGROPLUS Prešov, na č. I. 281 je vyjadrenie SPF, na č. I. 289 je vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v 1.rade, na č. I. 291 a nasl. je ospravedlnenie žalovanej v 2.rade z neúčasti na dnešnom pojednávaní v ukrajinskom jazyku, následne preložené cez google translate.

Dňa 28.9.2021 tunajší súd vyhlásil rozsudok č. k. 16C/47/2017-303, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie 860,18 eur, uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.336,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.673,53 eur od 7. novembra 2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 662,60 eur od 9. augusta 2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, uložil žalovanej v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.282,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.282,02 eur od 8. novembra 2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej mienil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Po odvolaní podanom žalovanými Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 6Co/16/2022 – 370 zo dňa 13.10.2022 potvrdil rozsudok v napadnutom II. a III. výroku v časti istiny. Zároveň zrušil rozsudok v napadnutom II. a III. výroku v časti úroku z omeškania a v napadnutom IV. výroku a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie vo vzťahu k zrušujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania odôvodnil odvolací súd v podstate tým, že poukázal na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7 MCdo 5/2014 z 30. septembra 2014, podľa ktorého ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve neurčí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. K omeškaniu dochádza uplynutím lehoty splatnosti. Tá sa riadi hmotným právom. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajší, akcesorický. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie, než trvá záväzok hlavný, predmetom ktorého je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v Občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (dlžník) je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobný návrh. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení tohto žalobného návrhu odporcovi (žalovanému). Vychádzajúc z tohto právneho názoru dovolacieho súdu odvolací súd poznamenal, že dňom, od kedy má žalobca voči žalovanému v 1. rade nárok na úroky z omeškania nemôže byť 7. november 2017, kedy bola podľa kópie doručenky nachádzajúcej sa na č. l. 202 súdneho spisu zásielka obsahujúca žalobu uložená na pošte. Takisto dňom, od kedy má žalobca voči žalovanej v 2. rade nárok na úroky z omeškania nemôže byť 8. november 2019, ktorým je datované podanie žalobcu označené ako „Návrh na zmenu žaloby Návrh na pristúpenie subjektu na strane žalovaného“.

Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu od ostatného pojednávania konštatovaním, že ostatné pojednávanie v predmetnej veci bolo dňa 7.9.2021 na č. l. 296 a nasl., na č. l. 302 sa nachádza zápisnica o VVR zo dňa 28.9.2021, na č. l. 303 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16C/47/2017-303 zo dňa 28.9.2021, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté čo sa týka istiny, na č. l. 323 a nasl. je odvolanie žalovaného v 2.rade voči vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie, na č. l. 326 a nasl. je odvolanie žalovaného v 1.rade voči vyššie uvedenému rozsudku, na č. l. 342 je vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného v 1.rade aj k odvolaniu žalovaného v 2.rade, na č. l. 353 a nasl. je vyjadrenie žalovaného v 1.rade k vyjadreniu žalobcu, na č. l. 370 a nasl. je rozsudok KS PO č. k. 6Co/16/2022-370 zo dňa 13.10.2022, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku II. a III. v časti istiny a zrušil rozsudok v napadnutom II. a III. výroku v časti o úroku z omeškania a v napadnutom IV. výroku vo vzťahu k trovám konania, pričom zistil tento skutkový stav:

Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. H., zapísaných na LV č. XXXX, okrem iného aj parcely G. O. XXX - orná pôda o výmere 2149 mi. Keďže na tejto parcele sa nachádzajú rôzne stavby, ktoré sú vo vlastníctve iných subjektov, bola táto parcela zameraná, a to geometrickým plánom č. XXX/XXXX z 30.03.2017, vyhotoveným M. N. F., overeným Okresným úradom Prešov, katastrálnym odborom, dňa 19.04.2017 pod č. I./XX, ktorým boli z pôvodnej parcely G. O. XXX vytvorené tieto novovytvorené parcely:

G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 142 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 26 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 293 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 45 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 63 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 26 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m²,
G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 81 m²,

G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 m²,
G. O. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m²,
G. O. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m²,
G. O. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 149 m².

Žalovaný v 1. rade užíva pozemky žalobcu, konkrétne novovytvorené pozemky žalobcu, a to parc. G. O. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m², tým, že na pozemku leží stavba kravína, súpisné číslo XXXXX, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. H., ktorá je vo vlastníctve žalovaného, parc. G. O. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m² (1/3 z tohto pozemku), tým, že tento pozemok slúži žalovanému ako prístupová cesta k stavbe kravína vo vlastníctve žalovaného, bez právneho dôvodu - bez toho, aby mal so žalobcom uzatvorenú nájomnú zmluvu

Žalovaná v 2.rade je výlučným vlastníkom stavby kravína so súp. č. XXXXX, ktorá sa v rozsahu novovytvorenej parcely KNC č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m² nachádza na pozemku u žalobcu, pričom bola predmetom kúpnej zmluvy, a žalovaná v 2. rade sa vlastníkom stala na základe vkladu do katastra nehnuteľností č. T. XXXX/XXXX pod č. zmeny XXX/XX dňa 22.2.2018.

Na pojednávaní konanom 28.2.2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že treba rešpektovať rozhodnutie odvolacieho súdu. S lehotami, ktoré sú tam uvedené sa dá polemizovať, avšak konštatoval, že stále ma za to, že úrok z omeškania je potrebné rátať od 7.11.2017, kedy bola žaloba uložená na pošte a teda bola v dispozičnej sfére žalovaného v 1.rade. Poukázal na to, že rozdiel, čo sa týka samotného predmetu sporu, ak by sa brali do úvahy dátumy od 7.11.2017 do 21.11.2017 predstavuje nejakých zhruba 8 eur, čo je bagateľná suma a teda toto by samo o sebe nemalo mať vplyv na náhradu trov konania. Uviedol, že zároveň podľa odvolacieho súdu a jeho rozsudku je potrebné rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania, ktoré žiadal taktiež priznať, nakoľko konštatoval, že sa domnieva, že bol úspešný žalobca aj v odvolacom konaní, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený len v časti príslušenstva a teda žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%, čo sa týka prvostupňového aj odvolacieho konania. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

Na tom istom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že keďže predmetom sporu je aktuálne už len úrok z omeškania, poukázal na to, že nie je možné počítať omeškanie od uloženia zásielky na pošte ale až nasledujúci deň po reálnom doručení či už výzva, alebo žaloby. Vzhľadom na uvedené navrhol nepriznať náhradu trov konania. A navrhol nepriznať ani trovy odvolacieho konania žalujúcej strane a to z dôvodu, že prvotný rozsudok súdu prvej inštancie bol v časti zrušený odvolacím súdom. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

Súd prvej inštancie na základe vyššie zisteného skutkového stavu právne uzatvára:

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že v predmetnej sporovej veci sa riadil nasledujúcimi úvahami.

Úlohou súdu prvej inštancie bolo v aktuálnom konaní po čiastočnom zrušení odvolacím súdom rozhodnúť už len o úroku z omeškania vo vzťahu k právoplatne priznaným sumám v pôvodnom rozsudku.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po námietkach odvolacieho súdu uvedených v čiastočne zrušujúcom uznesení č. k. 6Co/16/2022 – 370 zo dňa 13.10.2022, súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvádza nasledovné:

Žalovanému v 1. rade bola žaloba doručená 19.1.2018 (č. I. 95 spisu), čo odôvodňuje začatia plynutia úroku z omeškania vo výške 5% ročne od 20.1.2018 vo vzťahu k sume 3.673,53 eur. Po zmene žaloby doručenej žalovanému v 1. rade 7.8.2019 (č. I. 256 spisu) je žalovaný v 1. rade vo vzťahu k sume 662,60 eur v omeškaní od 9.8.2019, nakoľko až od tohto momentu úrok z omeškania požadoval (č. I. 255 spisu).

Čo sa týka žalovaného v 2. rade, žaloba mu bola doručená 5.3.2020 (č. I. 269 spisu), preto žalovaný v 2. rade bol zaviazaný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.282,02 eur od 6.3.2020 do zaplataenia.

Vzhľadom na uvedené preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mal žalobca plný úspech v prvostupňovom konaní a napokon aj v odvolacom konaní (okrem neúspechu v odvolacom konaní v zanedbateľnej časti týkajúcej sa dátumu omeškania vo vzťahu k príslušenstvu), preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100 % z priznaných súm, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.